

Viuit: & est uite nescius ipse sue.
Vt tñ hñc animi nubé dolor ipse remouit:
Et tandem sensus comualuere mei
A lloquor extremu moestos abiturus aicos
Qui modo de multis unus & alter erat
Uxor amans flentē flens acrius ipse tenebat:
Imbre per indignas usq cadente genas
Nata, pcul libicis aberat diuēsa sub oris:
Nec poterat fati certio ipse mei
Quocunq; aspiceret: luctus gemitusq; sonabat.
Formaq; nō taciti funeris intus erat
Femina uirq; meo pueri q; funeris moeret
Inq; domo lacrimas angulus ois habet.
Si licet exēplis imparius grandib; uti:
Nec facies troye cū caperet erat.
Amiq; quiescebant uoces hominūq; canūq;
Lunaq; nocturnos alta regebat equos.
Hanc ego suspities: & ad hæc capitola cernes:
Que nostro frustra iuncta fuere Lari.
Numina uicimis habitantia sedib; inqua:
Vaq; oculis nūq; tempia uidenda meis.
Diiq; relinquedi: q; urb; s habet alta grim:
Este salutati tempus in oē mihi.
Et q; sero clypeū post uulnera sumo